

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
ФРАНКО-УКРАЇНСЬКА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА
ПЛАТФОРМА «ЗА УКРАЇНУ»
УНІВЕРСИТЕТ ПАРИЖ ПАНТЕОН-СОРБОННА
ВАРШАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ
ПАН'ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У БРАТИСЛАВІ

У ПОШУКУ НОВИХ СЕНСІВ ПОЛІКУЛЬТУРНОГО СВІТУ. ПОВОЄННИЙ ДІАЛОГ КУЛЬТУР

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(м. Київ, 16 – 17 ТРАВНЯ 2024 РОКУ)

SEARCHING FOR THE NEW MEANINGS OF THE POLY CULTURAL WORLD. POST-WAR DIALOGUE OF CULTURES

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
(Ukraine, Kyiv, 2024 February 2–3)

Редакційна колегія:

Копієвська О. Р., доктор культурології, професор, заслужений працівник освіти України;
Добровольська В. В., в.о. завідувачка кафедри артменеджменту та івент-технологій НАКККіМ, професор;
Хіміч Я. О., кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри артменеджменту та івент-технологій НАКККіМ;
Шевченко Н. О., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри артменеджменту та івент-технологій НАКККіМ;
Дячук В. П., доктор філософії, доцент кафедри артменеджменту та івент-технологій НАКККіМ, заслужений працівник культури України;
Бугайова О. І., кандидат філологічних наук, доцент кафедри креативних культурних індустрій НАКККіМ.

Синхронний переклад:

Земляна Олександра Володимирівна.

У11 **У пошуку нових сенсів полікультурного світу. Повоєнний діалог культур**: матеріали Міжнародної наукової конференції (Київ, 16–17 травня 2024 р.) / упоряд. В. П. Дячук. Київ : НАКККіМ, 2024. 600 с.

Збірник містить матеріали Міжнародної наукової конференції «У пошуку нових сенсів полікультурного світу. Повоєнний діалог культур», проведеної Національною академією керівних кадрів культури і мистецтв (Україна) у співпраці з українськими державними установами й зарубіжними культурно-освітніми й науковими закладами.

УДК 304.42

Автори статей відповідають за правдивість викладеного матеріалу, достовірність цитування джерел і посилань на них. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Тези подаються в авторській редакції.

© НАКККіМ, 2024

© Дячук В. П., автор ідеї та організатор, 2024

Петрова Ірина Олександрівна
кандидатка історичних наук, доцентка,
доцентка кафедри інформаційної діяльності
Маріупольського державного університету
i.petrova@mu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-9032-3203>

Модифікація звернень громадян як фактор вдосконалення комунікації між громадою та владою

Стійка позиція та прагнення українського суспільства жити й діяти в демократичній державі спонукає до вдосконалення засобів взаємодії громади та органів державної влади, місцевого самоврядування.

Використання звернень громадян як каналу комунікації спостерігається протягом багатьох століть, але сприйняття його як виду управлінського документа, що несе в себе важливу інформацію для управління конкретною адміністративною територіальною одиницею та/або державою взагалі, відбувається одночасно з становленням державного устрою, системи місцевого самоврядування в Україні, у 1990-х роках.

Поступово, починаючи від прийняття Закону України «Про звернення громадян» у 1996 році [2] до сьогодення, сформовано ґрунтовне нормативно-правове забезпечення, яке регламентує організацію роботи за зверненнями громадян. Аналіз цих документів вказує на наявність сталих тенденцій в роботі з пропозиціями, заява та скаргами громадян: право на звернення як громадян України, так і тих, хто ними не є, але законно знаходиться на її території; дотримання встановлених вимог щодо створення звернення, обов'язково відсутність анонімності; реєстрація, моніторинг виконання, надання відповідей громадянам, аналіз всіх отриманих, без винятку, звернень громадян. Проте, трансформації також мали місце в зазначений вище період. Суттєвим еволюційним викликом стало обрання Україною шляху переходу до інформаційного суспільства, а отже і впровадження нових форматів взаємодії громади та влади. Ці зміни були враховані та зазначені в законодавстві [1].

Модифікації звернень громадян чітко простежуються саме на письмових зверненнях громадян, які можуть бути як індивідуальними, так і колективними. Індивідуальне письмове звернення громадянина вже у першому десятиріччі XXI сторіччя набуває формату електронного звернення. Пізніше, після 2015 року, колективні письмові звернення також модифікуються. Їх особливою формою стає електронна петиція, яка подається Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування.

На нашу думку, колективні звернення громадян більш об'єктивні, повні, актуальні за змістом, оскільки це є синергією бачення та зусиль представників як конкретної територіальної громади, так і певного

верства суспільства відповідно до їх соціального стану, спрямовану на покращення умов життєдіяльності громадян. Індивідуальні звернення також мають значення для розвитку адміністративної територіальної одиниці, держави, проте, вони містять більш суб'єктивну оцінку реальності, а інколи й абстрактну, недостеменну.

Основним принципом оформлення електронного індивідуального звернення громадянина є відкритість та ідентифікація автора звернення. Електронне звернення, як і традиційне письмове звернення, має містити прізвище, ім'я, по батькові; місце проживання громадянина; суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. На відмінну від традиційного письмового звернення до електронного звернення не вимагається застосування електронного цифрового підпису. Ідентифікатором автора звернення є електронна поштова адреса, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Такий засіб ідентифікації є достатньо зручним для більшості українців. Не можна сказати, що сьогодні отримання та використання кваліфікованого електронного підпису фізичними особами є складним процесом. На нашу думку, додання до обов'язкових вимог оформлення електронного звернення накладання кваліфікованого електронного підпису має бути законодавчо закріплено. Це забезпечить високий рівень відповідальності громадянина за зміст порушеного питання та інформаційної культури українського суспільства взагалі.

Електронна петиція як колективне звернення громадян має особливості, дотримання яких під час подання забезпечують її чинність, можливість розгляду та прийняття відповідного рішення. До таких відносяться: суть звернення, прізвище, ім'я, по батькові автора (ініціатора) електронної петиції; адрес електронної пошти; дата початку збору підписів (загальний термін збору підписів для початку розгляду петиції, надісланої на адресу Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, має становити не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції, а на адресу органу місцевого самоврядування визначається статутом територіальної громади); інформація щодо загальної кількості підписів та перелік осіб, які підписали електронну петицію (необхідна кількість підписів для початку розгляду петиції, надісланої на адресу Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, має бути не менш як 25000 підписів громадян, а на адресу органу місцевого самоврядування також визначається статутом територіальної громади). Також, форма фіксування електронної петиції представлена на сайті конкретного адресата (інтернет-представництво Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування), на якому і розміщується її текст. Саме на сайті адресата можна знайти інформацію про підтримку або непідтримку електронної петиції, а

також відповідь на неї. До речі, надання відповіді заявникові у випадку електронної петиції передбачає декілька варіантів: на сайті органу влади, якому вона була адресована, автору (ініціатору) електронної петиції та відповідному громадському об'єднанню, яке здійснювало збір підписів на підтримку відповідної електронної петиції [2].

Вважаємо електронну петицію найбільш ефективним каналом комунікації, засобом взаємодії громади та органів державної влади, місцевого самоврядування. Вона забезпечує прозорість, доступність, відкритість влади починаючи з системної модерації сайту органу влади закінчуючи прийняттям важливих для українського суспільства управлінських рішень. Аналіз тематики електронних петицій відображає ту дійсність, в якій перебуває держава взагалі та конкретна територіальна громада зокрема, а також настрої та сприйняття цієї дійсності громадянами. Законодавче закріплення офіційного статусу електронної петиції свідчить про дотримання принципів демократії в Україні.

Звернення громадян залишають за собою позицію найбільш дієвого засобу комунікації між громадою та владою, а їх модифікація сприяє продуктивності обміну інформацією та прийняттю якісних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до Закону України «Про звернення громадян» щодо електронного звернення та електронної петиції»: Закон України від 02 липня 2015 року № 577-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/577-viii> (дата звернення: 18.04.2024).
2. Про звернення громадян: Закон України від 02 жовтня 1996 р. № 393/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 18.04.2024).

Родінова Наталія Леонідівна

*кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри
артменеджменту та івент-технологій
НАКККіМ*

nrodinova@dakkkim.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-2259-5573>

Медіапсихологія та її проблемне поле застосування

Медіатехнології вплелися у повсякденне життя, вони спричинили структурні та психологічні зміни в суспільстві. Можливість рівного спілкування змістила акцент з того, що раніше обмежувалось інформаційним потоком, контрольованим кількома джерелами, до потоку нескінченної інформації та зв'язку.

Сукупність трансльованого онлайн і офлайн контенту, гаджетів та обладнання, засобів створення, передачі та доступу до інформації фо-